

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/184/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712201395
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2712201395.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, zastúpenej splnomocnenkyňou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalovanej: P. A., rod. F., nar. X. Y. XXXX, hlásený pobyt bezdomovca B., t. č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou: M. K., Okresný súd Senica, o 1.812,71 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo 6. mája 2013 č. k. 3C/61/2012-86 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa r u š í a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu a žalovanej nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil právne ust. § 52 ods. 1 až 3, § 121 ods. 3, § 488, § 489 a § 494 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 497, § 502 ods. 1 a § 503 ods. 1 a 2 Obch. z. (Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení), ako aj § 79 ods. 1 a 2, § 101 ods. 1, § 120 ods. 1 a 4, § 121, § 132 a § 153 ods. 1 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení). Vecne mal za preukázané, že právna predchodkyňa žalobkyne (Slovenská sporiteľňa a. s.) uzavrela so žalovanou 5. októbra 2005 Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty vo výške kartového rámca 663,88 eur. Považoval však zo strany žalobkyne za nepreukázané koľko finančných prostriedkov žalovaná skutočne z poskytnutého rámca vyčerpala. Žalobkyňa v žalobe a ani na výzvy súdu neuviedla koľko peňažných prostriedkov žalovanej celkovo bolo poskytnutých a koľko splátok žalovaná celkovo zaplatila. Súd tak nemal z čoho vychádzať pri preskúmaní výšky dlhu, za ktorý má žalovaná podľa tvrdení žalobkyne zodpovedať, keďže žalobkyňa neuviedla základné informácie, ktoré sú pre vyčíslenie dlžnej sumy podstatné. Aj na opakované výzvy súdu zaslala žalobkyňa len platobnú históriu žalovanej bez bližšieho zdôvodnenia. Z tak všeobecnej žaloby, bez konkrétneho zdôvodnenia hmotnoprávneho nároku, bez uvedenia aká úroková sadzba sa pri výpočte úroku použila, ako bol vypočítaný úrok a úrok z omeškania (za aké obdobie, z akej čiastky) ani v spojitosti s listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou, sa nedalo vôbec zistiť a preskúmať, či je alebo nie je žalobkyňou požadované plnenie v súlade s hmotným právom. Doloženie prehľadu platobnej histórie žalobkyňou nemožno považovať za unesenie dôkazného bremena, keď síce predložila dôkaz, avšak nebolo úplne jasné, aké jej tvrdenia sa ním majú preukázať. Z prehľadu je zrejmé, že žalobkyňa účtovala aj poplatky, ale nezdôvodnila do akej výšky ich v žalovanej sume zahrнула a prehľad obsahuje veľa skratiek a interných bankových pojmov bez toho, aby žalobkyňa jednotlivé položky bližšie vysvetlila a zdôvodnila. Z takéhoto prehľadu transakcií nebolo jasné ako bol vypočítaný úrok (v akej % sadzbe, keďže poskytnuté finančné prostriedky sa mali úročiť premenlivou úrokovou sadzbou), z akej sumy sa pri výpočte vychádzalo, akou úrokovou sadzbou bol vypočítaný úrok z omeškania a na základe čoho boli žalovanej účtované rôzne poplatky, keď v zmluve uvedené neboli a súdu prvého stupňa nebol doručený ako dôkaz sadzobník a ani Všeobecné obchodné podmienky vydané právnu predchodkyňou žalobkyne s účinnosťou k 1. augustu 2002, na ktoré zmluva v znení jej dodatku odkazuje. Obchodné podmienky pre Kreditné karty predložené žalobkyňou sa nedajú priradiť k zmluve, pretože nadobudli účinnosť až po uzavretí zmluvy 5. júna 2006, o čom svedčia aj ustanovenia

Dodatku č. 1 zmluvy, ktoré odkazujú na články Obchodných podmienok neuvedené v Obchodných podmienkach pre Kreditné karty účinných od 5. júna 2006. Žalobkyňa si nedostatočne splnila povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť, dôsledkom čoho neuniesla i dôkazné bremeno a to bolo dôvodom zamietnutia žaloby. Ani z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku z 29. marca 2011 (ďalej len „Dohoda“) žalobkyňa nevyvodila žiadne tvrdenia rozhodné pre vec, keď táto dohoda síce obsahuje sumu, ktorú žalovaná uznáva, avšak nie je z nej zrejmé, aké príslušenstvo je zahrnuté do uznanej čiastky istiny a či sú v nej úroky a poplatky, z ktorého dôvodu preto dohoda nebola pri rozhodovaní vzatá do úvahy. V časti o trovách konania rozhodnutie bolo odôvodnené právne ust. § 142 ods. 1 O. s. p. a vecne plným úspechom žalovanej a neuplatnením si z jej strany trov, keď tejto účastníčke ani žiadne trovy v konaní nevznikli.

Proti tomuto rozsudku vo veci samej podala včas odvolanie len žalobkyňa s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietala, že zo strany súdu prvého stupňa prišlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a nedostatočnému zisteniu skutkového stavu. S poukazom na ust. § 497, § 502 ods. 1, § 708 ods. 1 a § 713 ods. 2 Obch. z. mala za to, že jej právna predchodkyňa (žalobkyne) a žalovaná uzavreli zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, na základe ktorej právna predchodkyňa žalobkyne zriadila žalovanej účet na realizáciu hotovostných a bezhotovostných platobných operácií. Nakoľko žalovaná prečerpala prostriedky na účte a dostala sa do nepovoleného prečerpania, zo strany právnej predchodkyne žalobkyne došlo k ukončeniu zmluvy. Ku dňu postúpenia pohľadávky z postupcu na žalobkyňu vyčíslil postupca dlžnú sumu 1.812,71 eur, ktorá pozostávala z istiny 737,21 eur, riadneho úroku 504,06 eur a úroku z omeškania 571,44 eur (v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa a. s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky). Tento listinný dôkaz je generovaný bankovým systémom, ktorý je certifikovaný a podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Je relevantným dôkazom na preukázanie dlžnej sumy, nakoľko je vyhotovený bankovým systémom, ktorý nie je možné fyzicky ovplyvniť a taktiež nie je možné zasiahnuť do jeho výpočtov a vykonávaných operácií a k jeho podrobnému zdôvodneniu by bolo potrebné vyjadrenie experta v oblasti bankovníctva a bankových systémov. Ona (žalobkyňa) predložila súdu platobnú históriu, z ktorej jednoznačne vyplýva žalovaná suma a preto má za to, že predložené doklady sú dôkazmi dostatočnými na preukázanie výšky dlžnej sumy. Uplatnený nárok podporila aj doložením Dohody, ktorou žalovaná svoj záväzok voči žalobkyňi vzniknutý zo zmluvy o vydaní a používaní platobnej karty č. 252648700 uzavretej s právnou predchodkyňou žalobkyne vo výške 737,21 eur s príslušenstvom, čo do dôvodu i do výšky uznala a zaviazala sa splatiť v splátkach uvedených v dohode, pričom potvrdila aj vedomosť o premičaní dlhu a následkoch s tým spojených. Došlo teda k nespochybniteľnému uznaniu dlhu žalovanou, nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhej vety O. z. a zároveň nastupujú účinky ust. § 558 O. z. (to, že záväzok uznaný žalovanou v čase uznania trval). Mala za to, že v rozhodnutí súdu absentuje zásada spravodlivosti, nakoľko ona, resp. jej právna predchodkyňa si splnila svoju zmluvnú povinnosť, poskytla pre potreby žalovanej finančné prostriedky, žalovaná si však svoje povinnosti neplnila vôbec a neuhradila ani jednu splátku, v dôsledku čoho žalobkyňi poskytnuté finančné prostriedky neboli vrátené.

Žalovaná odvolací návrh nepodala.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a 2 písm. b/ O. s. p. vec v medziach odvolania (teda vo veci samej aj rozhodnutie v časti trov konania, ktoré rozhodnutie malo povahu rozhodnutia závislého na rozhodnutí vo veci samej) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. bez pojednávania, pretože tu síce šlo o vec samu, popritom však najmä so zreteľom k neposkytnutiu súdom prvého stupňa dostatočne zrozumiteľných odpovedí na všetky sa ponúkajúce otázky nie aj o možnosť rozhodovania odvolacieho súdu v tejto veci s konečnou platnosťou a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok nemožno považovať za vecne správny najmä pre absenciu konkrétnych dôvodov (schopných presvedčiť práve o správnosti rozhodnutia spôsobom zvoleným v tejto veci súdom prvého stupňa), reprezentujúcu jednu z variácií na postup súdu odnímajúci účastníkom konania (vrátane odvolateľky) reálnu možnosť konať pred súdom.

Žalobkyňa v žalobe špecifikovala predmet konania tak, že ide o sumu 1.812,71 eur, pozostávajúcu z neuhradenej istiny úveru 737,21 eur (ako rozdielu medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), z riadneho úroku vo výške 504,06 eur (ako rozdielu medzi postúpenými riadnymi úrokmi a platbami započítanými na tieto úroky), z úroku z omeškania 571,44 eur (ako rozdielu

medzi postúpenými úrokmi z omeškania a platbami započítanými na tieto úroky) a 14%-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 737,21 eur od 11. decembra 2009 do zaplattenia. Jednou z príloh žaloby bola aj Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1282/2009/CE z 10. decembra 2009 - pasíva (povolené prečerpania, KTK, debety, karty), podľa ktorej zostatok pohľadávky voči žalovanej predstavoval sumu 1.812,71, z toho istina 737,21, RU (KTK) 504,06, Zml. omešk. (KTK) 571,44, príslušenstvo pohľadávky celkom (bez zákonného úroku z omeškania) 1075,50, počet dní omeškania 1139 a RÚ - zákl. sadzby 17,50 (všetko bez uvedenia meny). Výzvou z 23. marca 2012 (zopakovanou ako urgencia zo 4. mája 2012) súd prvého stupňa vyzval žalobkyňu, aby do 10 dní bližšie špecifikovala dlžnú čiastku 1.812,72 (?) eur s tým, že je potrebné uviesť, koľko žalovaná skutočne vyčerpala a koľko splátok a v akej výške žalovaná celkovo zaplatila. Ďalej takto okresný súd žiadal bližšie uviesť, ako sa počítal úrok z úveru 504,06 (aká úroková sadzba sa použila), ako bol vypočítaný úrok z omeškania 571,44 eur (kedy sa žalovaná dostala do omeškania, aká úroková sadzba sa použila a z akej sumy je úrok z omeškania vypočítaný), prípadne aké poplatky v akej výške, aké úroky, zmluvné pokuty boli účtované a napokon žiadal predložiť listinné dôkazy na podporu tvrdení žalobkyne (výpisy z účtu, sadzobník poplatkov, prehľad splátok a pod.). Žalobkyňa na výzvu reagovala listom zo 4. júna 2012 iba tak, že zasiela platobnú históriu žalovanej a v prílohe doručila súdu 1/ Výpis z účtu č. XXXXXXXXXXXX, vystavený Slovenskou sporiteľňou a.s., pobočka Senica z 21. mája 2012, podľa ktorého zostatok na účte k 1. januáru 2009 bol -1.538,47 eur a 2/ položkovitý prehľad transakcií na uvedenom účte s názvom P. A. od 5. októbra 2005 do 31. decembra 2008.

Na pojednávaní 6. mája 2013, ktorého sa nezúčastnila ani jedna sporová strana (žalobkyňa neúčast' ospravedlnila a súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti) súd prvého stupňa „oboznámil žalobu z č. I. 1-2.....zmluvu o postúpení pohľadávok,...“, z protokolácie pritom ale nie je zrejmé, či „oboznámil“ aj Prílohu č. 1 takejto zmluvy. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku taktiež nevyplýva, že by súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami (viď 4. odsek na str. 3) spomínanými už vyššie ako „Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok ...“ a „Výpis z účtu ...“, i keď na 5. strane odôvodnenia napadnutého rozsudku súd popisuje platobnú históriu k účtu žalovanej a okrajovo spomína uzavretie zmluvy o postúpení medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobkyňou, v prílohe ktorej sa nachádza pohľadávka voči žalovanej. V tejto súvislosti odvolací súd inak dáva do pozornosti súdu prvého stupňa ustanovenie § 129 ods. 1 O. s. p., z ktorého vyplýva, ako sa má správne vykonať dôkaz listinou.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (v sporovom konaní žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil; dbá pritom aj na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. súd (odvolací) rozhodnutie (súdu prvého stupňa) zruší, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací súd už viackrát v minulosti (vo veciach dotknutých obdobným problémom, ako aj v tejto konkrétnej veci) poukázal na to, že vada konania vymedzená v druhom z vyššie citovaných ustanovení (a inak aj ďalšia vada podľa písmena g/ rovnakého ustanovenia O. s. p. spočívajúca v rozhodnutí vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom) je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces. Ide pritom o jedno zo základných práv, ktoré v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem tzv. procesných zákonov (rozumej zákony o konaní pred súdmi, najmä O. s. p., Trestný poriadok či zákon č. 38/1993 Z. z. - skrátene zákon o konaní pred Ústavným súdom) zaručujú aj článok 46 a nasledujúce Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov) a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Federálneho ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.).

I podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91), Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004 sp. zn. I ÚS 226/03) a tiež Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok z 27. apríla 2006 sp. zn. 4 Cdo

171/2005) treba za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie (a to v tomto prípade nie vo vzťahu k postupu súdu, ktorý predchádza napadnutému rozhodnutiu, ale vo vzťahu k samotnému rozhodnutiu majúcejmu takto konanie skončiť) považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Požiadavky na riadne odôvodnenie rozsudku súdu v občianskom súdnom konaní vo vnútroštátnych podmienkach Slovenskej republiky potom vymedzuje ďalšie z vyššie citovaných ustanovení a to § 157 ods. 2 O. s. p. Korektným a tiež ústavnne konformným výkladom takéhoto ustanovenia nemožno dospieť k inému záveru, než k tomu, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami; resp. i prípad, keď právne závery zo skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvodené.

Pretože povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu (ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka); porušením uvedeného práva účastníka konania na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa účastníkovi konania (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve v konkrétnej veci zvoleným spôsobom) odníma aj možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu (v rovine polemiky s jeho dôvodmi v rámci využitia prípadných riadnych alebo aj mimoriadnych opravných prostriedkov).

Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá sama osebe nielen dôvod odvolania podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p., ale zároveň i nevyhnutnosť rozhodnutia spôsobom predpokladaným takýmto ustanovením.

Podľa názoru odvolacieho súdu potom nemôže byť vôbec predmetom diskusie fakt, že práve opísanou vadou bol postihnutý i napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z prejednávanej veci. Súd prvého stupňa totiž dôvodil, že pri preskúvaní výšky dlhu nemal z čoho vychádzať, keďže žalobkyňa neuviedla základné informácie, ktoré sú pre vyčíslenie dlžnej sumy podstatné a že z tak všeobecnej žaloby (bez konkrétneho zdôvodnenia hmotnoprávneho nároku, bez uvedenia aká úroková sadzba sa pri výpočte úroku použila, ako bol vypočítaný úrok a úrok z omeškania (za aké obdobie, z akej čiastky) sa ani v súvislosti s listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou nedalo vôbec zistiť a preskúmať, či je alebo nie je žalobkyňou požadované plnenie v súlade s hmotným právom. Žalobkyni ďalej vytýkal, že na výzvy súdu doložila iba platobnú históriu, avšak nebolo úplne jasné aké jej tvrdenia sa ňou majú preukázať a z toho dovodzovať, že žalobkyňa nedostatočne splnila povinnosť tvrdenia i dôkaznú povinnosť a neuniesla dôkazné bremeno.

Odvolací súd má ale za to, že takéto zdôvodnenie neposkytuje dostatok konkrétnych dôvodov na podporu spôsobu rozhodnutia zvoleného súdom prvého stupňa (a je tak i nepreskúmateľné) predovšetkým preto, že súd prvého stupňa dostatočne nevysvetlil, prečo sa po predložení žalobkyňou platobnej histórie žalovanej, reprezentovanej najmä Výpisom z účtu č. XXXXXXXXXXXX, vystaveného Slovenskou sporiteľňou a.s., pobočka Senica z 21. mája 2012 (ohľadom ktorej súd uviedol, že žalobkyňa účtovala aj poplatky, ale nezdôvodnila, do akej výšky ich v žalovanej sume zahrnula, že platobná história obsahuje veľa skratiek a interných bankových pojmov bez toho, aby žalobkyňa jednotlivé položky bližšie vysvetlila a zdôvodnila, z takéhoto prehľadu transakcií nebolo jasné ako bol vypočítaný úrok - v akej % sadzbe, keďže poskytnuté finančné prostriedky sa mali úročiť premenlivou úrokovou sadzbou, z akej sumy sa pri výpočte vychádzalo, akou úrokovou sadzbou bol vypočítaný úrok z omeškania a na základe čoho boli žalovanej účtované rôzne poplatky) nepokúsil o odstránenie ním tvrdených odstrániteľných väd žaloby postupom podľa § 43 ods. 1 O. s. p.

Jednou z osobitných náležitostí žaloby je pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia, teda povinnosti substancovať svoje skutkové tvrdenia tak, aby z nich súd mohol vyvodiť, o čom má rozhodovať. Žalobca tak v sporovom konaní musí v žalobe jasne, stručne a zrozumiteľne uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie či ohrozenie svojho subjektívneho práva. Povinnosť uviesť rozhodujúce skutočnosti má veľký význam pri dokazovaní a pri aplikácii a interpretácii právnej normy zo strany súdu (v rámci rozhodovania o veci). Uvedený skutkový dej súd musí subsumovať pod hypotézu príslušnej právnej normy a následne vykonať aplikáciu a interpretáciu práva. Ak je skutkový dej zmätočný, prípadne absentuje vôbec, ide o vadu žaloby odstrániteľnú postupom podľa

§ 43 ods. 1 O. s. p. a aj nesplnenie dôkaznej povinnosti môže byť odstrániteľné takýmto postupom. Iba ak sa takto vadu žaloby odstrániť nepodarí, možno v konaní pokračovať a sankciou za nesplnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti bude spravidla neunesenie tzv. bremena tvrdenia a dôkazného bremena a v sporových konaniach tzv. strata sporu (nutnosť zamietnutia žaloby).

Ak súd prvého stupňa pre zjavné riadenie sa odlišným názorom aj po predložení mu podkladov, ktoré nepovažoval (na rozdiel od žalobkyne) za dostatočné nepostupoval aj takto (teda nevykonal ďalší dostatočne konkretizovaný pokus smerujúci k odstráneniu rozporov, ktoré podľa neho činia dôkaznú pozíciu žalobkyne vratkejšou, než si táto myslí a to s poskytnutím aj zrozumiteľného vysvetlenia, prečo ani po predložení platobnej histórie nemá vo veci jasno), zaťažil konanie druhou variáciou na postup odnímajúci účastníckam konania reálnu možnosť konať pred súdom (popri nedostatkoch odôvodnenia rozsudku). Odvolaciemu súdu za takéhoto stavu vecí ani neostávalo iné, než v záujme zachovania práva účastníčok na dvojinštančný proces (zahŕňajúci i vykonávanie základného dokazovania na rozhodujúce otázky v prvom stupni súdov) napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ aj h/ O. s. p. zrušiť a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou súdu prvého stupňa tak bude v ďalšom konaní sa riadiť názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 226 O. s. p. viazaný, bez ďalšieho meškania vykonať pokus, ktorý pred rozhodnutím práve zrušeným rozsudkom vykonať opomenul, podľa výsledku takejto snahy opätovne vec prejednať, v potrebnom rozsahu doplniť i dokazovanie (pri neopomenutí ust. § 122 ods. 1 a § 129 ods. 1 O. s. p.), výsledky celého konania aj podľa § 132 O. s. p. náležite zhodnotiť a až potom rozhodnúť o veci i o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, teda jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.